

ПРОЛЕТ

От свода слънчецо то ясно
погали с топла длан полята,
и тръпка сладостна премина
през спящите цветя в земята.
Най-първо бялото кокиче
очички сънени отвори
и люшна сребърно звънченце
със радост в светлите простори.
Усетил слънчевата ласка
венче показва кукуряка, —
на топло скрит във храсталака
той цъвна, другите не чака.
В ливади ширни минзухарът
запали хиляди пожари,
и първи агънца забляха
навред във селските кошари.
Земята дига лека пара,
на пръст мирише и на влага, —
за оран, пролетна сеитба
орачът ралото си стяга.

Георги Костакев

